

Перша колонка номера

Завтра у твоєму хліборобському колективі — урочиста подія, — залишить ливу, комбайн, завчасно завершиться живий наступ за врожай. І всі трудівники колгоспного села відзначатимуть свято останнього снопа, в колгоспі будуть обжинки. Складе рапорт про свою копійку роботу найкращий жнець, найкраща бригада. Правотлангових в змаганні за врожай чекатиме похвала та нагорода. І нічого, що золотистий колосняний вінок нині потрапить не до твоїх рук, а його тримає товариш. Та радість буде у всіх одна. Бо з друзями таку радість завжди ми ділимо навпіл. А іншого разу твій товариш радітиме за тебе. Свято ж одне на всю хліборобську родину. І в барвах нашої радянської обрядності воно виповнюється таким світ-

БАРВИ НАШИХ СВЯТ

лом, що ми, пам'ятаємо його довго в своїх буднях, в трудову днину.

А які хвилювання переполюють наші серця, коли ми приймемо у свій заводський колектив нове поповнення! Хлопці і дівчата щойно закінчили профтехучилища, отримали посвідчення токарів, слюсарів, фрезерувальників. І на святі посвячення в робітники вони ще раз переконаються, яку високу посаду займають вони, яку честь виявлено їм. Від того, як ми зуміємо засвітити барви такого свята і одкрити молодій людині свою теплість, назавтра залежатиме її хода на новій дорозі. Пам'ятають про це на кіровоградському заводі «Черво-на зірка», на підприємствах Світловодська, Олександрії. І таке свято тут стає дорогим не лише тим, хто одкриває брами в самостійне життя, а й ветеранам праці, комсомольським активістам...

В Онуфріївці згадують давні часи, коли хлопці йшли до армії. То була печальна і скорботна година для сім'їтих юнаків, для всього села. А нині проводи в армію тут теж перетворюються в справжнє свято. Щаслива мати, яка виростила для Вітчизни справжнього захисника її мирної праці, гордий трудовий колектив, в якому вищувався справжній патріот Батьківщини. Хлопці, прощаючись з друзями, пристрасно повторюють:

— Будьте певні, ми виконаємо ваш наказ.

Наш постійний автор з Журавлики Голованівського району Леонід Поліщук оце повідомив у редакцію як цікаво і захоплююче влаштували юнаки та дівчата свято Івана Купала. А в селі Надлак Новоархангельського району, дбаючи про нові радянські обряди, комсомольські активісти влаштовують зорини. Тут десятки молодих сімей згадують той день, коли реєстрували народження свого маленького сина, якому бажали щастя кращі люди колгоспу. Барвистими і багатолюдними стали комсомольські весілля в селі Лозуватому Ульянівського району. Молодих тут вітають керівники колгоспу, депутати, хлібороби-орденоносці. Їм дарують гостинці. В сільському Палаці культури новій радянській сім'ї зичить щастя весь хліборобський колектив колгоспу імені Фрунзе.

З таким завзяттям і умінням мають дбати про організацію нових радянських обрядів в кожній комсомольській організації, в кожному трудовому колективі.

Ми з високістю відзначаємо наші революційні, всенародні свята. Під розкриттям прапорів, у квітніні весни несемо свої рапорти про здобутки в праці, несемо свою радість. І отак уже більше піввіку. А є свята молоді. Та здається, що вони вічні. І ми з такими ж порівняннями і радісним серцебиттям приходимо на них. Бо вони стали неабиякою прикрасою нашого життя. Вони немов першоквіт розмаю, мов зорі, з якими нам радісно йти до своєї мети.

Рік видання XIII

№ 89 (1569).

ВІСНИК

25

ЛІПНЯ

1972 р.

Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМСОМОЛ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ШКОЛИ ТРУДОВОГО ТА ІДЕЙНОГО ГАРТУ

VII ПЛЕНУМ ЦК ЛКСМУ

Завданням комсомольських організацій республіки по поліпшенню виховної роботи серед молоді на ударних комсомольських будовах був присвячений VII пленум ЦК ЛКСМУ, який 22 липня відбувся в Києві.

З доповіддю виступив перший секретар ЦК ЛКСМУ А. М. Гіренко. Партія і комсомол, зазначив він, приділяють велику увагу всесоюзним, республіканським та обласним комсомольським будовам. Комсомольські будови, ударне будівництво — це школа трудового та ідейного гарту, одна з найважливіших

форм участі молоді у господарському і культурному будівництві, у боротьбі за успішне виконання рішень XXIV з'їзду КПРС, завдань дев'ятої п'ятирічки, діючої засіб комуністичного виховання підрастаючого покоління.

Доповідач і ті, хто виступав у дебатах, докладно проаналізували роботу, яку проводять під керівництвом партійних органів комітети комсомолу по мобілізації юнаків і дівчат на виконання завдань капітального будівництва, підвищення трудової і громадсько-політичної активності молоді, відзначили недоліки,

що мають місце в цій важливій справі. В обговореному питанні пленум прийняв відповідну постанову.

Інформацію про хід виконання критичних зауважень, пропозицій та побажань, висловлених на XXI з'їзді ЛКСМУ, зробив секретар ЦК ЛКСМУ України Г. І. Ревенко.

На пленумі виступили член Політбюро, секретар ЦК КП України О. А. Титаренко та секретар ЦК ВЛКСМ В. А. Житеньов.

(РАТАУ).

Радянська наука і техніка добились нового успіху в дослідженні планет сонячної системи.

22 липня 1972 року автоматична міжпланетна станція «Венера-8», пролетівши за 117 діб польоту відстань понад 300 мільйонів кілометрів, досягла околиць планети Венери.

При входженні в атмосферу планети від станції відокремився спускний апарат з науковою апаратурою на борту.

Після аеродинамічного гальмування спускний апарат здійснив плавне зниження на парашуті і о 12 годині 29 хвилин за московським часом 22 липня зробив м'яку посадку на поверхню Венери.

Посадку космічного апарата вперше здійснено на освітлений бік планети.

РАДЯНСЬКА АВТОМАТИЧНА СТАНЦІЯ «ВЕНЕРА-8» НА ПОВЕРХНІ ПЛАНЕТИ

ПОВІДОМЛЕННЯ ТАРС

На Венеру доставлено вимпели з барельєфом засновника Союзу Радянських Соціалістичних Республік Володимира Ілліча Леніна і зображенням Державного герба СРСР.

Під час зниження спускного апарата на парашуті і протягом 50 хвилин після посадки за допомогою наукової апаратури, встановленої на ньому, проводились дослідження атмосфери і поверхневого шару планети в місці посадки. Одержані при цьому дані передавались на Землю.

В ході польоту по міжпланетній траєкторії з автоматичною станцією «Венера-8» було проведено 86 сеансів зв'язку, під час яких здійснювалось керування станцією, контролювався стан бортових систем, вимірювались параметри траєкторії руху і проводились наукові дослідження фізичних процесів, що відбуваються в космічному просторі.

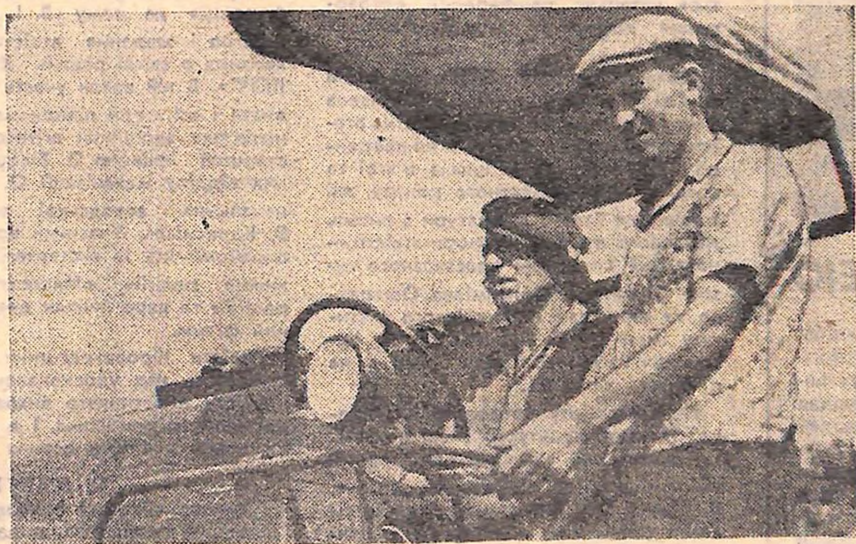
За даними телеметричної інформації, яка передавалась під час польоту з борту станції, всі її системи і наукова апаратура працювали безвідмовно.

„ЗОЛОТИЙ ЧЕРЕВІЧОК“ — У ЯТРАНЦІВ

Цінний трофей везуть з Угорщини учасники заслуженого самодіяльного ансамблю танцю УРСР «Ятрань». На тре-

тому Міжнародному фестивалі народного танцю вони завоювали приз «Золотий черевичок». Переможці ятранці здобули в творчому змаганні з хореографіч-

ними колективами Народної Республіки Болгарії, Польської Народної Республіки, Угорської Народної Республіки, Німецької Демократичної Республіки та інших.

ВЖЕ В ПОЛІ КОЛОСУ НЕМА

Що не день, то все більше комсомольсько-молодіжних колективів різних районів області завершують жнива. Вчора до редакції така звістка надійшла з колгоспу «Путь Октября» Онуфріївського району. Екіпаж Єгора Гаврилова вивіз свого агрегата з зернового лану. На його рахунок — близько 200 гектарів косявиці, де росли хліба.

Комсомольсько-молодіжний екіпаж Єгора Гаврилова готується до закладання силосу на норм худобі.

ІНЖЕНЕР ВРОЖАЮ

Як на кого, цифри здаються занадто сухими і прозаїчними. Але головному агроному колгоспу імені Щорса, що на Новоміргородщині, Василю Парловичу Люшняку в них завжди звучить радість і пісня, в них видіється сонце, чується могутній степовий вітер.

Ранньою весною, коли йшла мова про долю 660 гектарів пшениці, було багато тривоги. Та ще й яких! У сусідів — пересівали. На півдні і півночі. Пересівали, бо люти січневі морози спалили цілі плантації.

Голова колгоспу Микола Васильович Кувакін, замислений і заклопотаний, разом з Люшняком ходили по полю. Ішла про найголовніше — про хліб.

(Закінчення на 2-й стор.).

ВОНИ
СЬОГОДНІ
ПЕРШІ

Федір ДАВИДЮК з колгоспу імені Франка Компаніївського району. Скопив 174 гектари, намолотив 4259 центнерів зерна.

Віктор ТКАЛИЧ з колгоспу «Маяк» Новоукраїнського району. Скопив 145 гектарів, намолотив 4228 центнерів зерна.

Микола КЛИМЕНКО з колгоспу імені Леніна Долинського району. Скопив 196 гектарів, намолотив 4193 центнери.

Микола МИГОЛЬ з колгоспу імені Леніна Долинського району. Скопив 183 гектари, намолотив 4004 центнери.

Віктор ГРИГОР'ЄВ з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Вільшанського району. Скопив 157 гектарів, намолотив 3644 центнери зерна.

Віктор ПОКОРА з колгоспу «Росія» Новоукраїнського району. Скопив 113 гектарів, намолотив 3436 центнерів зерна.

Микола ЛЕБЕДКО з колгоспу імені Урицького Компаніївського району. Скопив 132 гектари, намолотив 3066 центнерів зерна.

Віктор ШЕРЕМЕТ з колгоспу імені Франка Компаніївського району. Скопив 129 гектарів, намолотив 3040 центнерів зерна.

ІНЖЕНЕР ВРОЖАЮ

(Закінчення).

Піби всюди все гаразд, зупинились на узгір'ї над ставом. Пожовтілі листочки припали до землі. Моноліти показували — жива пшениця, а вона мертва! І час же дорогий, весною кожен день на вагу золота. Є ячмінь, є кукурудза...

— То як, Василю, може пересіємо?

— Ні, Миколо Васильовичу, не пересіємо й гектара. — Сказав тихо, але твердо, рішуче, відчувачи, яка величезна відповідальність лягає на його плечі. — Думаю, що оживе вона й тут. Ми ж її так берегли, так доглядали...

Звичайно, берегли, доглядали. Посіяли добре, не скупились на мінеральні добрива. Та не шкодувала морозів й зима, Василь Павлович дивився на нагорби, на відозлики — вірив полю, вірив доброму засіву, вірив дружим, що разом з ним робили все задля щедрого колючу.

З того часу не минав ніколи ланка пшениці. І за яром, і над ставом, і зразу ж за селом. А вона оживала: зазеленіла, пішла в ріст, викинула колос. Хмарки напували її дощами, колихали буйні вітри, грало ясне сонце. Всі 660 гектарів!

В роботі, в думках, у клопотах і турботах, неначе й не помітили, як зазодотіли поля. Он вже зупинились біля них і велетні комбайни. Настав пилітнєвжний час — час жив. А що, коли гектар дасть по десять центнерів? Ячменю можна було б зібрати більше, кукурудзи ще більше. Як не е, а морози внесли свої корективи.

Пішов підбирати валки Марко Дмитрович Ботнаренко, за ним — Василь Кирилович Стоян. Комбайнери досвідчені, бували, неспаче спокійні, та скільки песпокою у їхніх серцях. Загули автомашини, везучи на тік зерно. Перші гектари не про все скажуть. І вже й у Ботнаренка, й у Стояна по сотні гектарів, на їхніх кораблях заплонені перша зірка. От тепер можна говорити й про відповідь.

Олексій Іванович Бойко, обліковець, комуніст, гортав сторінки свого блокноту: там чітко виведені цифри. Горох дав по 20 центнерів з гектара, жито — по 28 центнерів, пшениця — по 30 центнерів.

Є хліб, є радість у всіх. Є вони й у Люшняка. Проте вже живе майбутнім. Він у полі. Він з механізаторами. Подріблена соломка скіртується біля ферм, біля села. Стерня залущена, іде оранка, готуються площі під озимі...

Анатолій Брусник — механізатор молодий, але закон степу знає добре. Норма йому внорати за зміну 5,30 гектара. Біля нього зупиняється Люшняк і питає:

— Скільки?

— Уже є шість. Он прапорець, що поставив Бойко. До переміни ще гектар внорати обов'язково.

На току вдень і вночі готують зерно на посів. Добре самому вболівати за врожай. Але коли про нього клопоче весь колектив — успіх буде. І все молодий агроном продумає, порадиться з усіма, з головою колгоспу, з комуністами, щоб і майбутня весна не знала пересіву. Недарма про нього кажуть: Василь Павлович справжній інженер врожаю...

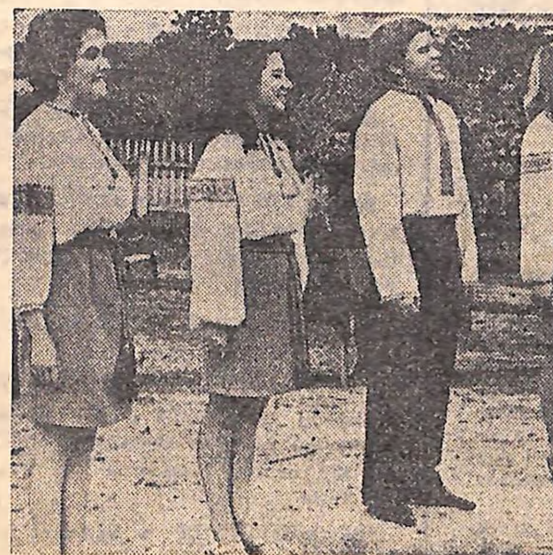
М. СТОЯН,
наш громадський кореспондент.

З ЩИРІСТЮ, З ПІСНЕЮ

Цікавими були зустрічі червонозорівців з хліборобами Ульянівського району. В складі агітпоїзда, який нещодавно побував на колгоспних полях, молоді робітники з Кіровограда гостювали в районі кілька днів. Тривали концерти художньої самодіяльності, лекції, бесіди. Разом з культурним виступом працювали кінгари, працівники побуту. Творці машин для трудивників села раділи з того, що праця хліборобів увінчалася успіхом і тепер в них багатий ужинок на живий пиві.

Фото Л. Юдіної.

МИ—АТЕЇСТИ

МОЛОДЬ Кіровоградщини має велику тягу до знань з науково-атеїстичної тематики. В обласному центрі, наприклад, лекції, тематичні вечори, читальні конференції проводяться в клубах, будинках культури, червоних кутках, на літніх майданчиках околиць міста та будинкууправліннях.

Велику популярність мають лекторії та кінолекторії атеїзму. Міськомкомсомолу разом з обласною науково-атеїстичною секцією товариства «Знання» створили при центральному лекторії кінолекторії «Молоді

кою Галина Варанова систематично робить огляд новинок атеїстичної літератури.

Пожвавили свою діяльність і народні університети атеїзму. Таких університетів в області створено по чимало сім. До їх роботи залучено теж чимало молоді. Це — вчителі та піонервожати шкіл, працівники бібліотек, культпрацівники, комсомольський актив.

Вміло працює народний університет атеїзму в селищі Онуфріївці. Заняття тут відвідує 72 слухачі. Діяльністю університету керує рада, до складу якої входять вчителі, працівники

культури, медиків. Керує діяльністю університету Галина Миколаївна Скрипник, завідувача кабінетом політичної освіти райкому КП України. Планом роботи передбачено лекції, семінарські заняття, обмін досвідом, перегляд та обговорення атеїстичних фільмів. Отримані в університеті знання слухачі використовують в практичній роботі — вони виступають з лекціями, організовують бесіди та атеїстичні вечори, ведуть індивідуальну роботу з віруючими.

ВЧАТЬ І ПЕРЕКОНУЮТЬ

— матеріалістичний світогляд». Його відвідують студенти вузів, учні технікумів і технічних училищ, робітнича молодь. Тільки останнім часом були прослухані лекції: «Протилежність науки та релігії», «Медицина в боротьбі з релігією», «Захист Батьківщини та релігії», «Наука і релігія про життя та смерть». Такі ж лекторії створено комсомольськими організаціями в селах Бандурово Гайворонського району, Іванківці Знаменського району, селищі Павлиш Онуфріївського району.

Велику роботу по атеїстичному вихованню молоді ведуть клуби атеїзму. Чималий досвід в цьому напрямку нагромадив клуб «До світла» на заводі «Червона зірка». Тут читаються лекції, проводяться тематичні вечори. Так, останнім часом були проведені атеїстичні вечори на теми: «Наука та релігія про походження моралі», «Життя — радісного життя творці», «Біблія очима віруючих та невіруючих», «Хто такі адвентисти сьомого дня».

БІБЛІОТЕКИ, маючи в своєму розпорядженні таку могутню зброю як книга, теж безпосередньо впливають на світогляд своїх читачів, допомагають їм підібрати необхідну атеїстичну літературу. Цю роботу вони ведуть разом з Будинком атеїзму. В кожній міській чи шкільній бібліотеці створені атеїстичні куточки, виставки науково-атеїстичної літератури, серед яких значне місце займають твори В. І. Леніна. Проводяться читальні конференції, обговорення літератури, огляд книжкових новин.

Обласна дитяча бібліотека імені А. Гайдара, наприклад, влаштувала ранок запитань та відповідей на атеїстичну тематику. Участь в конференції взяли учні 6—8 класів п'ятої та восьмої шкіл обласного центру, які прочитали багато літератури з питань наукового атеїзму. Лектори-атеїсти — науковий працівник красназвочного музею Валентина Онисимівна Остапенко та викладач педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна Петро Антонович Рябові відповіли більш як на п'ятдесят запитань.

Плідну роботу проводить бібліотека Палацу культури імені Жовтня. Тут проведені читальні конференції за романом О. Черкасова «Хміль», В. Дідуся та К. Константинова «За сімома долинами», А. Іванова «Тіні зникають опівдні». Завідувача бібліоте-

ОДНІЄЮ з плідних форм атеїстичного виховання учнів є клуби юних атеїстів. Позитивний досвід нагромаджено в Бобринецькій школі-інтернаті. Роботою клубу юних атеїстів тут керує рада, до складу якої входять вчителі, учні та батьки. Члену клубу випускають газету «Юний атеїст». Активно діє тут піонерський лекторій з питань атеїзму. Останнім часом юні атеїсти прослухали лекції та бесіди «Шлях В. І. Леніна до атеїзму», «Комунізм і релігія про мету і зміст життя», «Хто такі баптисти». Цікаво в школі пройшла учнівська атеїстична конференція «Мое ставлення до релігії» та читальна конференція по книзі Олеса Донченка «Лукія».

А в Знаменці нещодавно відбулася науково-практична конференція «Атеїстичне виховання молоді». В ній взяли участь секретарі первинних комсомольських організацій, молоді лектори, агітатори, головні атеїстичних секцій організації товариства «Знання», радянські та комсомольські працівники. На конференції виступили секретар міськомкому КП України І. Чалий, секретар міськомкомом М. Крижанівський, старший викладач педінституту П. Рябов, лектори місцевої організації товариства «Знання» Т. Рябошапка, В. Холод, Г. Кравченко, Л. Ільчук. Присутні обмінялись досвідом роботи та прийняли рекомендації, спрямовані на поліпшення атеїстичного виховання робітничої, сільської та шкільної молоді.

В конференц-залі Кіровоградського заводу «Червона зірка» змістовно пройшла науково-методична конференція на тему «В. І. Ленін про релігію і завдання атеїстичного виховання в світлі рішень XXIV з'їзду КПРС». В ній взяли участь пропагандисти і агітатори підприємства. З доповідями виступили агітатори-атеїсти старший інженер О. Білоус, начальник відділу механізації О. Алексєєв, начальник заводської лабораторії В. Колесніков. Учасники конференції ознайомились із виставками «Походження релігії», «Мистецтво проти релігії» та переглянули документальний фільм.

Атеїсти Кіровоградщини невтомно працюють над удосконаленням норм і змісту атеїстичного виховання підрастаючого покоління. І в цьому вони домоглися вже певних наслідків.

П. ДМИТРЕНКО,
голова обласної науково-атеїстичної секції товариства «Знання».

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

І ПОКЛИКАННЯ, І СУМЛІННЯ

Протягом навчального року в мережі комсомольської політосвіти на Світловодському заводі «Пластик» успішно працювала школа ідейного гарту молодих робітників. Громадське доручення — ведення політичних занять з циклу «Бесіди про партію» — тут сумлінно виконувала молодий інженер-конструктор Галина Іванова. Випускниця Дніпропетровського хіміко-технологічного інституту імені Ф. Е. Дзержинського, вона за рік роботи на заводі підприємстві зарекомендувала себе хорошим організатором і здібним пропагандистом. Свої інститутські знання, повсякденна творча підготовка, робота над собою, бажання бути в тісних стосунках з молодими виробничниками, вчити їх і вчитися у них — давало Галіні наснагу і віру в свої сили, у власні сили.

Саме тому на кожному занятті, роз'яснюючи рішення XXIV з'їзду КПРС, пропагандист розповідала про досягнення заводу, вказувала на шляхи дальшого підвищення продуктивності праці робітників. Ці співставлення були красномовним доказом сумлінної праці молоді, яка трудиться в цехах заводу.

Під впливом здобутих на заняттях знань юнаки та дівчата розуміли, що робота повинна стати для них життєвою необхідністю. Безумовно, важко пройти до остаточного висновку, що внаслідок навчання всі слухачі школи політичного гарту стали вже глибоко переконаними. Але все ж саме цей рік дав багато в справі згуртування комсомольського колективу: юнаки і дівчата відчували потребу збиратися разом, щоб висловити свої пропозиції, обмінятися думками. І тепер, після закінчення навчального року вони влаштовують культпоходи до кінотеатру з подальшим обговоренням баченого, разом відвідують спектаклі. А скільки цікавих вражень залишилося після розмов біля туристського вогнища, розпаленого на березі Дніпра під час дводенної мандрівки! Тут і згадка про те, як підготували реферати комсомольці, і диспут по шостій прочитаній книзі, думки про майбутнє...

Молодь заводу готується до славного піввікового ювілею Країни Рад. Ставши на трудову вахту, вона вкладає свої вміння і навички у виконання завдань другого року дев'ятої п'ятирічки. Саме про це на одному з занять технік-конструктор Лариса Мамон виступала по темі «П'ятирічний план — втілення політики КПРС».

Школа політичного гарту допомагає краще засвоювати ленінські твори студентці загальнотехнічного факультету Харківського інституту радіо і електроніки лаборант заводу Валентині Демченко.

Хоча і молодий пропагандист Галина Іванова, та вона творчо підходить до проведення політнавчання. Щоб охопити всіх закріплених за нею комсомольців, вона по домовленості з адміністрацією підприємства встановила день і час занять, які найбільш зручні всім слухачам, розробила свій план, веде нотатки, аналізує виступи гуртківців.

Не було занять, які б не проходили активно. Без огляду політичних подій, без обміну думок, без підведення підсумків і нових завдань на майбутнє.

В своїх починаннях пропагандист відчуває дружню підтримку партійної організації заводу, комітету комсомолу, секретаря комсомольської організації Людмили Безрукової. Багато корисного взяла Галина з семінарів, які влаштовували для пропагандистів міський та обласний комітети комсомолу.

А ще вона щоденно слідує за періодичними виданнями, читає спеціальні журнали, які розширюють кругозір молодого пропагандиста, навчають мистецтва ведення школи політнавчання. Улюблені книги передавались і слухачам політгуртка. Чимало художньої та документально-мемуарної літератури про роль комуністів на фронтах Великої Вітчизняної війни, готуючи реферати про подвиги радянських людей в грізні години випробування, прочитали слюсар-інструментальник механічного цеху Анатолій Комаров і начальник зміни майстер Ольга Пекасенко.

Закінчуючи навчальний рік, слухачі впевнено здали Ленінський залік «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя!». В групі не було відстаючих. Хороших успіхів добиваються юнаки і дівчата і на виробництві, здаючи свою продукцію з першого представлення.

Радіє досягненням своїх вихованців молодий пропагандист, Мріє Галина і в новому навчальному році в мережі комсомольської політосвіти продовжувати улюблену справу. Світловодський МК ЛКСМУ, оцінюючи роботу Галини Іванової, визнав доцільним рекомендувати її керівником методичної секції по темі «Бесіди про партію».

І. КАРАНТ,
наш громадський кореспондент.
М. Світловодськ.

В радянській країні відкриті широкі можливості для вибору професії. А. С. Макаренко в статті «Вибір професії» підкреслює, що вибір професії в радянській час значно важча справа, ніж до революції, бо дуже широкі можливості вибору, а тому допомога батьків і вихователів набирає великої ваги.

Проблема свідомого вибору професії не нова для нашого суспільства, але вона актуальна нині і збереже цю актуальність в майбутньому. Способи поділу праці змінюються, а індивідуальні особливості людей існують і існуватимуть, а значить існуватиме потреба врахування їх. Наша школа всім змістом і методами навчально-виховної роботи повинна готувати учнів до самовизначення, бо серйозно визначитись — це значить намітити свій життєвий шлях, виробити свій характер, свої переконання, знайти своє покликання, а на основі захоплення або яскраво вираженої спрямованості діяльності людини з'являється можливість новаторства і творчості.

Закономірно в Статуті середньої загальноосвітньої школи наголошено, що в обов'язки вчителя і класного керівника входить вивчення індивідуальних особливостей учнів, розвиток інтересів і здібностей. Результати вивчення необхідно нотувати в щоденник і, аналізуючи, робити педагогічні висновки для здійснення індивідуального підходу.

Наші спостереження за роботою вчителя переконливі в неостатній підготовці до проведення профорієнтаційної роботи, особливо — вивчення індивідуальних особливостей учнів. Педколектив прагнув оволодіти науковими основами методики індивідуального підходу до учнів. Цьому сприяла кабінетна система навчання. В СШ № 6 м. Кіровограда створено 14 кабінетів, серед них кабінет профорієнтації. Кожен кабінет працює не тільки над методикою поліпшення засвоєння знань, а займається й формуванням специфічних якостей особистості, які лежать в основі багатьох професій. Наприклад, кабінет математики вивчає розвиток окоміру,

формування просторових уявлень, математичної спостережливості і кмітливості, розвиток математичних здібностей; кабінет мови — розвиток фонематичного слуху, емоційно-образного сприймання, літературних здібностей. Тому кожен кабінет в школі збирає багатий матеріал про розвиток інтересів, здібностей і якостей особистості, одночасно вимагає специфічної профорієнтації. Ці вимоги задовольняє кабінет профорієнтації, який узагальнює робо-

лися записи в щоденнику класного керівника.

Ось зразки їх. В щоденнику читаємо: 20.III. Зміст роботи: учні заповнили експериментальні методики: карта інтересів, карта темпераментів, анкети мотивації.

Педагогічні висновки: писали охоче, з нетерпінням чекають результатів.

Примітка: Прочитати «Школа і вибір професії».

ПРОФОРІЄНТАЦІЯ В ШКОЛІ

НА ВСЕ ЖИТТЯ

ту всіх кабінетів по вивченню індивідуальних особливостей учнів. Роботу кабінету координує рада в кількості 5 чоловік.

Для підвищення психологічної готовності вчителя до формування свідомого вибору професії при кабінеті профорієнтації три роки працює постійнодіючий семінар-практикум. В 1970 році по темі «Профорієнтаційна робота класного керівника», в 1971 році — «Основи профорієнтаційної роботи в школі», в 1972 році по темі «Вивчення індивідуальних особливостей учнів з метою профорієнтації».

Основні види роботи: лекції, доповіді, конференції, лабораторні заняття. Для вивчення індивідуальних особливостей учнів було використано не тільки спостереження, а й експериментальні методики, особливо: карти інтересів і темпераментів, анкети мотивації і самооцінки, метод групової диференціації і незалежних характеристик і т. д.

Результати оброблялися математико-статистичними методами (графічним та мір центральної тенденції). Проводилося співставлення різних методів, ве-

Обробка матеріалів. Учніям поставлено 78 запитань, визначено 13 інтересів: фізика і математика, хімія, електротехніка, геологія і географія, журналістика, педагогіка, історія, медицина, праця в сфері обслуговування, мистецтво і спорт. Використано метод мір центральної тенденції; зроблено класифікацію інтересів хлопчиків і дівчаток; аналіз класифікації показав значне диференціювання інтересів у дітей різної статі: у дівчаток високий інтерес до філології і спорту, значний до педагогіки і медицини, низький до техніки. У хлопчиків — високий до історії, спорту і техніки, низький — до біології, педагогіки і філології.

Загальна тенденція розвитку інтересів класу: історико-філологічний напрямок, спорт; низький — до техніки.

Педагогічні висновки: в плануванні роботи необхідний диференційований підхід; порадитися з учителями-предметниками у виборі факультатива.

Примітка: Прочитати «Професійна орієнтація учнів».

22.III. Зроблено аналіз анкети мотивації навчальної діяльності. Учніям по-

ставлено такі запитання: «За що я люблю школу?», «Що мене приваблює в навчанні?», «Чому треба добре вчитися?».

Аналіз показав, що переважив мотив «практичного і життєвого значення освіти» та «пізнавальний інтерес», другорядне місце займає «професійний інтерес».

Педагогічні висновки: звернути увагу на формування професійного інтересу.

24.III. Використано розповіді-колізії для визначення моральних переконань. Поставлено ряд питань, а серед них такі: «Йде контрольна робота, ти виконав правильно. Твій товариш не знає матеріалу і просить дати йому списати. Як ти будеш діяти?».

Аналіз відповідей показав наявність і таких: «Дам списати». «Так, бо це контрольна», «Дам йому зошит, якщо варіант мій». Радують більшість позитивних відповідей: і турбота за товариша — «Допоможу самому розібратися», «Розповім як треба розв'язати після контрольної», «Переконаю, що треба працювати над собою» і т. д.

Педагогічні висновки: більше працювати над формуванням моральних переконань.

Довготривала робота семінару-практикуму переконала в можливості наукових основ глибокого вивчення індивідуальних особливостей учнів, що особливо ствердила підсумкова конференція; така робота в 1972—1973 навчальному році буде проведена в усіх класах школи.

Наш багаторічний досвід переконує в доцільності таких семінарів-практикумів у кожній школі, теоретичну підготовку керівників можна здійснювати через обласний інститут удосконалення кваліфікації вчителів.

В. АНТОНЕНКО.

старший викладач кафедри педагогіки і психології Кіровоградського педінституту.

Г. АНТОНЕНКО.

директор СШ № 6 міста Кіровограда.

ЛИСТ ПОКЛИКАВ У ДОРОГУ

З РАНКОВОЇ ПОШТИ

дістав із шухляди концерта.

— Ось, тільки сьогодні отримали.

Лист адресувався першому секретарю.

«Я звертаюсь до вас по питанню виділення мені трактора, оскільки я закінчила Бобринське СПТУ ще в 1969 році. Мені правління колгоспу імені Фрунзе обіцяло виділити «ДВСШ-16», але не дало. Я працювала дояркою, зараз на різних роботах. Тепер уже більше чекати не можу і звертаюсь до вас із цим проханням. Я хотіла б працювати на тракторі «ЮМЗ-6Л».

Олена Донченко, комсомолка».

На зворотній адресі стояло: село Покровка:

Олена якраз була вдома. Невисока, худорлява, в розмові обличчя світніли сором'язливою посмішкою.

— Закінчила я Бобринське СПТУ в грудні 1969 року. Одразу приїхала в своє село. Пішла в тракторну бригаду просити трактора. Спершу обіцяли дати, а потім стали вмовляти: навіщо тобі трактор, не під силу він тобі, підшукала б собі легшу роботу.

Олена розповідає про це з образою в голосі.

— Ну, а потім Мишко у мене народився. Рік йому зараз. У яслах він. А я — на різних роботах. Не хочу далі так. У мене ж середня освіта, спеціальність механізатора широкого профілю.

«Секретар партійної організації колгоспу імені Фрунзе Дмитро Макарович Панченко приводу для суперечок не дав. — Згодні, що трактор Олені треба дати, — мовив він. — Свого часу постійно за нею не закріпили трактора, бо вона готувалася стати матір'ю. А потім... потім трактора не було. Зараз в 3-й бригаді потрібен трактор і тракторист. Якби вона погодилася перейти з четвертої...

— А хіба не можна дати трактор в четверту бригаду, в Покровку, де живе Олена? — запитую.

— Можна дати ДВСШ-16 для перевезення кормів на тваринницькій фермі.

— Отже...

— Так, як тільки одержим таку марку, питання буде розв'язане.

В ході розмови виявилось, що ще одна трактористка — Зіна Приходько не працює по спеціальності. Причина та ж — нема трактора.

— Райком комсомолу обов'язково потурбується, щоб районне управління сільського господарства виділило для вас колісні трактори, — запевнив уже цього разу Панченка Адам Коротченко.

По дорозі у Компаніївку він широко проказав: — Останнім часом я був на державних екзаменах, трохи відірвався від роботи. Але ж навісні заводи до начальника управління сільського господарства, і той обіцяв обов'язково виділити колісні трактори в колгосп, де є дівчата-механізатори...

Ці слова прозвучали гірким докором. Адже дійсно, районне управління сільського господарства могло виділити колісні трактори у колгосп, де їх чекають колісні випускники СПТУ. Лише в другому кварталі Компаніївський район одержав три трактори «ЮМЗ-6Л», два — «Т-40», один «Т-40А» і два — «Т-150К». Всього вісім. Значить, можливість забезпечити дівчат машинами була і буде. Треба тільки райкому комсомолу, районному управлінню, керівникам колгоспів більше уваги приділяти цьому питанню.

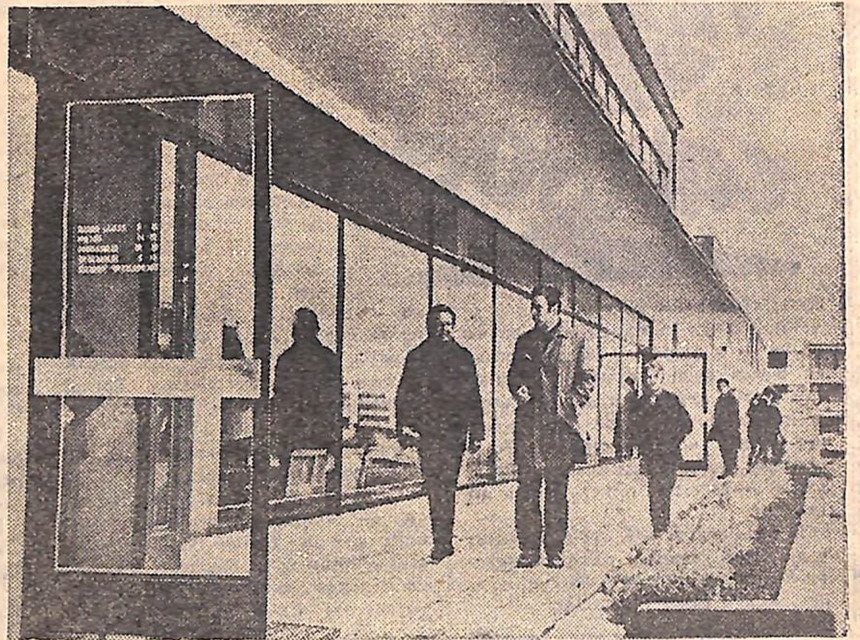
А. КРЯТЕНКО.

снт. Компаніївка.

Литовська РСР. Селище радгоспу «Леонпольс» Укмергського району. Пою творцям присуджено Державну премію СРСР. На передньому плані радгоспний універмаг і робітничий ідальня.

(Фотохроніка РТАУ).

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

ГЕРОЙ — ЛЮДИНА ПРАЦІ

Видати книжку власних нарисів, видрукуваних свого часу в періодичній пресі — чи не найзаповітніша мрія кожного журналіста. І приємно, що цими днями на полицях книжкових магазинів області з'явилася збірка нарисів одного з найстаріших журналістів «Кіровоградської правди» Наума Нойовича Добріна*).

Головний герой нарисів — наш сучасник. Людина, яка полум'яно любить свою Вітчизну, яка своєю працею примножує трудові здобутки народу, служить прикладом молодому поколінню.

Антоніна Іванівна Жиглій, вчителька Панчівської сільської школи. Початок її трудового шляху на педагогічній ниві не був легким. Але, гарячо люблячи свою справу, дітей, вона наполегливо працювала над підвищенням своєї майстерності — багато читала, вивчала досвід передових педагогів, насамперед нашого славетного земляка О. В. Сухомлинського. Висновок, до якого прийшла А. І. Жиглій, — початковий для багатьох і багатьох молодих наставників: високе знання вчителя завоюється великим трудом,

творчістю, вмінням поповнювати свої знання.

Творче ставлення до своєї праці притаманне і іншим героям нарисів Н. Н. Добріна. Борис Олександрович Кравцов, слюсар-наладчик Кіровоградської взуттєвої фабрики, не знає більшого щастя, ніж творити. Він з тих людей, хто, залишаючись робітником, є інженером по суті. Делегат XXIV з'їзду КПРС, бригадир слюсарів кіровоградського ремзаводу «Укрсілгосптехніка» Григорій Іванович Алексєєв постійно добирається такої організації праці, яка б дозволила робітникам піднімати продуктивність праці і професійну підготовку, виховувати в ньому почуття високої громадянської відповідальності за успіхи чи промахи колективу. Герой Соціалістичної Праці, машинист екскаватора Байдаківського вуглерозрізу Іван Феофанович Горовецький просто закоханий у свій багатокшовий «Д-300», на якому працює багато років. Він зумів, завдяки старанному догляду, значно збільшити мікроремонтні строки

роботи екскаватора. Але він не тільки високий майстер своєї справи. Він ще і здібний наставник, вихователь молоді.

З теплою змальовує автор і людей, які присвятили себе сільськогосподарському виробництву. Це Олександр Петрович Байборона, колгоспний електротехнік з Клішів, який «дарує людям радість», це і викладач Знаменського сільськогосподарського технікуму Григорій Федосійович Таран, який золотими, соковитими гропами довів, що і в умовах Кіровоградщини можна вирощувати високі врожаї різних сортів винограду.

З цікавістю читається нарис «Камарадось Бернардо» — про нашого земляка Олександра Миколайовича Загуменного, учасника боїв інтернаціональних полків в Іспанії.

Розповіді про сучасників випромінюють тепло сердечності, з якою автор показує радянських людей. Кожен з героїв зображується в оточенні таких же трударів, як і він сам, і це з особливою силою підкреслює типовість образів будівників комунізму.

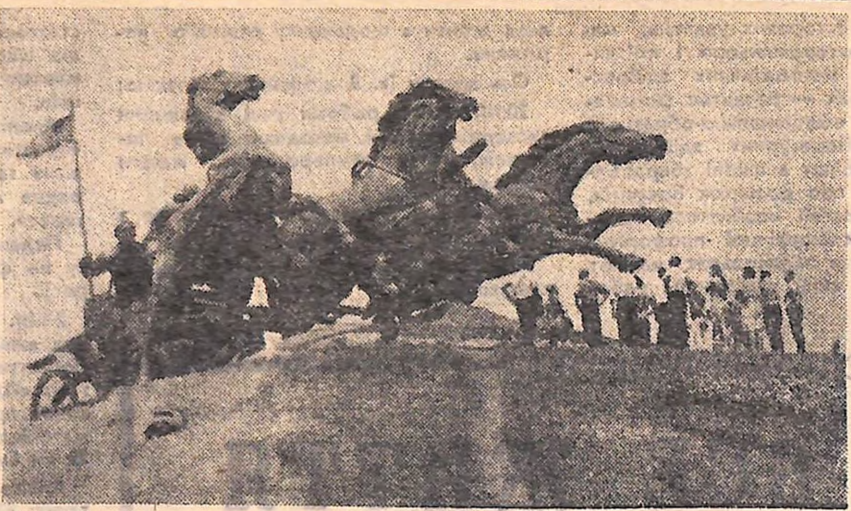
Книжка нарисів «Трудові світанки», безперечно, знайде схвальний відгук у читачів.

А. ФЕДОРЕНКО.

* Н. Н. Добрін. Трудові світанки. Видавництво «Промінь», Дніпропетровськ, 1972.

У вихідні дні, під час канікул студенти Кіровоградського технікуму по підготовці керівних кадрів для сільськогосподарства повсякчас вирушають в далекі і близькі мандрівки. Вони взяли активну участь в походах по місцях бойової слави своїх батьків, зустрічалися з багатьма ветеранами праці, війнами-визволителями. А нещодавно, вони побували в легендарній Каховці.

На фото: скульптурна група «Тачанка», встановлена в степу під Каховкою.

Фейлетон

МІ З НИМ СУСІДИ.

Я йому вже не раз повторюю: — Не пий, бо з своїм химерним характером випнеш і не зчуєшся.

А він своє:

— Хіба це випивка? Дві склянки перехилиш та й ідеш на стадіон.

— А там іще знайдуться друзьки. Знову повторите. От і захираються...

Микола регоче:

— Тепер не так і просто знайти випивку. Все вирішується по-новому. Була в нас в бригаді розмова. Якщо вже і є причини посидіти за столом, то краще, ка-

Микола ж почав про інше:

Був у нас гість і вчора ми все місто протопали, а столового вина не знайшли. В гастрономах підать на розлив кисляк, в погребку — теж сімє. І в додаток марочні. Так ото, не знайшовши сухого, — ми вирішили хоч сятром або нивом пригнати справу. В одну «забігайловку» зайшли — вода літєлом взялася, я ниво ще до обіду випорожнили. В погребку воно було, але ж там справжня товкучка та ще й дихати нічим. І ми пішли геть. Нарешті спустилися до Інгулу і в «Янтари» такі вприснали дві пляшки «Аліготе». Стоїмо: А до нас з-за прилавка: «Ви прийшли сюди пити, чи на посидьки? Спорожніть стаканчик, бо люди чекають. Або добавляйте». Ми з пересердя «вгдушили» ще по дві порції та й ва вулицю...

— І як з бадьорістю? — питаю не без лукавості.

— Жінка зігнала прскльонами. То тут зчову я вирішив перебувати. І вже після роботи подався тролейбусом в напрямку Некрасівки. Завітав у шашличну. Думав випити чогось і закутити шашличками — то й менше шуму в голові буде. Так ото сиджу, одну склянку перехилив, другу. А як взявся до їдла — зуби не беруть, — не м'ясо, а одні сухожилля. Довелось закушувати ще однією пляшкою червоного. От і наслідок — прощай пам'ять... На цей раз жінка вже не сварилась. Зібрала корзину та й з досадою: «Іду до мамі в село, консервацією займусь. А ти сам собі вари і смаж». Гроші звичайно забрала всі, не моргнула...

Микола скарлючив брови, на якусь хвилину замовк. Оце, думаю, чоловік вже нається — кінець химерикам з чаркою, кінець байдкуванню після зміни. Коли ж ні. На лихо трапився випадок, який спонукав Миколу ще на один гріх. Позичив в

хлопців грошей, вирішив повечеряти в ресторані. Без пляшки, звичайно. Зайшов в «Юність», присів за вільним столиком. Через півгодини офіціантка:

— Я вас слухаю.

— Мені борщу, лангет і пляшку мінеральної. І все.

А дівчина манірно:

— Ви що не маєте з ким по-жартувати?.. В мене — робота. Та й борщу в нас не буває в такий час. А з других страв є біфштекс або шніцель...

— То ще ж сонце на небі. Чим же до півночі гостей частувати мете?

— Ви мене не сповідайте, а кажіть, що принести. Сто грамів?.. Салат?..

— Борщу!

Офіціантка знову глянула з неприязню на Миколу і пішла геть... Того вечора він блукав містом не одну годину. Нарешті зустрів давнього приятеля. І той одразу:

— Чого насурмонений ходиш?

— Та тут одна похастувала...

— Хал. Знайшов приключку для жалю. Зараз щось зметикусмо, і забудеться все.

Так і вийшло. Тепер вже шукали хлопці пляшку сорокаградусної — нема. А в ресторані на стіл з горілкою кишення не дозволяла. І тоді зійшлися на одному: вдарили по кисляку — в гастрономі якраз на розлив «аермут» точили. Раз перехилили, другий, третій... Закусили... цигаркою. І забули про всі жалі.

На вулиці Миколін приятель почав розсипати монолози:

— Слабак ти, Колька. Жінки боїшся, офіціантки — теж. Міліцію минаєш десятою дорогою. А вона, брат, повинна нас берегти...

І тут як на спомен перед бадьорим товариством з'явився чоловік в мундирі:

— Що за шум, хлопці?!

Прийшла жінка. А Микола їй: — Дай гроші. Я винен за ночівлю.

П. КРОКУН.

м. Кіровоград.

жуть, сухе вино купити.

Подивилися кінохроніку. І там, як на те — в кожному кадрі цідиться через сонячні промінці іскристий напій, славиться молдавський виноград. І через все це видовище напис: «Пийте столове. Воно тонізує, додє бадьорості...» Отож ми й згодились прислухатись до поради.

Я сподівався, мій сусід нагадає, що після такого рішення нема вже на будові прогулів, не чути нарікань з боку прораба.

ГАЙВОРОНСЬКЕ СІЛЬСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 5

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

училище готує:

трактористів-машиністів широкого профілю. Строк навчання — 2 роки;

трактористів-машиністів 3-го класу. Строк навчання — 1 рік;

слюсарів по ремонту тракторів, автомобілів і сільськогосподарських машин. Строк навчання — 1,5 року;

трактористів-машиністів 3-го класу. Строк навчання 8 місяців (для осіб демобілізованих з лав Радянської Армії).

Приймаються юнаки і дівчата віком: з дворічним і півторерічним строком навчання — 15,5 років і старше;

з однорічним строком навчання — 16,5 років і старше.

До заяви додаються такі документи: свідоцтво про народження, автобіографія, характеристика зі школи, а для працюючих із місця роботи, свідоцтво чи довідку про освіту, направлення колгоспу, радгоспу, «Сільгосптехніки», довідка з місця проживання, фотокартки розміром 3x4 см 6 штук. Паспорт (для вступаючих старше 16 років) додається особисто.

Заяви і документи можна подавати щоденно особисто або пересилати поштою.

Початок навчання з 1 вересня 1972 року.

Прийняті в училище забезпечуються безкоштовно підручниками, триразовим харчуванням, одягом, взуттям, гуртожитком, а проживаючим на квартирах — постільними речами та стипендією в розмірі 10 крб. в місяць для одиноких і 20 крб. в місяць сімейним. Для демобілізованих осіб (з строком навчання 8 місяців) стипендія 75 карбованців на місяць.

Учні мають можливість при училищі підвищувати свій загальноосвітній рівень у вечірній школі (за 6—11 класи), користуватись художньою літературою з бібліотеки училища, брати участь в гуртках художньої самодіяльності, духовому оркестрі, технічних та спортивних гуртках.

Звертатися на адресу: індекс 317600, м. Гайворон, Кіровоградської області, вул. Чапаєва, 14.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ ІНДУСТРІАЛЬНИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1972—1973 навчальний рік

На денне відділення на базі неповної середньої школи з спеціальностей:

електроприладобудування, обробка металів різанням, електрообладнання промислових підприємств і установок.

На базі середньої школи з спеціальностей: обробка металів різанням.

На вечірнє відділення на базі середньої школи з спеціальностей: обробка металів різанням, електрообладнання промислових підприємств та установок, промислове і цивільне будівництво, електроприладобудування.

До заяви на ім'я директора слід додати такі документи: документ про освіту (оригінал), медичну довідку (форма № 286), 3 фотокартки (розміром 3x4 см), витяг з трудової книжки (тим хто має трудовий стаж).

Вступники складають такі екзамени.

На базі середньої школи: з російської або української мови та літератури (твір), математики (усно).

На базі восьмирічної школи: з російської чи української мови (диктант), математики (усно).

Особи, нагороджені по закінченні восьмирічної школи похвальною грамотою або золотою (срібною) медаллю по закінченні середньої школи, зараховуються до технікуму без екзаменів.

Прийом заяв на денне відділення на базі восьмирічної школи до 31 липня, на базі середньої школи до 15 серпня. На вечірнє відділення до 6 серпня.

Вступні екзамени на денне відділення з 1 по 20 серпня, на вечірнє — з 1 по 10 липня, з 7 по 12 серпня.

Адреса технікуму: м. Олександрія, Проспект Леніна, 62.

ДИРЕКЦІЯ.

ЖДАНОВСЬКИЙ МЕХАНІКО-МЕТАЛУРГІЙНИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

по спеціальностям:

на денне відділення на базі неповної середньої школи:

обладнання заводів чорної металургії; виробництво сталі; прокатне виробництво; будівництво і експлуатація лінійного господарства залізничного транспорту; рухомий склад промислового залізничного транспорту; експлуатація промислового залізничного транспорту.

Заяви приймаються:

на денне відділення до 31 липня.

Вступні екзамени проводяться з 1 по 20 серпня. Вступники повинні скласти такі екзамени: на базі восьмирічної школи з російської або української мови (диктант), математики (усно).

Адреса технікуму: м. Жданов, Донецької області, вул. К. Маркса, 29/44, телефони 3-30-32, 3-22-18.

ДИРЕКЦІЯ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 26 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. (М). 10.15 — Художній фільм «У лазуровому степу». (М). 11.55 — Подорож у країну Симфонію. (М). 12.30 — «Комуніст і час». (Сімферополь). 13.00 — Прем'єра телевізійного документального фільму «Романс життя». (М). 13.30 — Щоденник спартанців школярів. (К). 14.00 — Новини. (М). 17.00 — «Збережено слово». (Львів). 17.30 — «Піонерський калейдоскоп». (Хар-

ків). 18.00 — «Показує рейло-ва». (Кіровоград). 18.15 — Телефільм. (Кіровоград). 18.40 — Кольорове телебачення. Телевізійний фільм «Не лише цирк». (М). 19.20 — «Європа: події, країни, проблеми». (М). 19.50 — Прем'єра телевізійного багатосерійного художнього фільму «Посли не бивають». 3 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Обличчя друзів». (М). 22.30 — Спортивна програма. Нервистість світу з шахів. (М). 23.15 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — «Наука — сільському господарству». (М). 17.30 — «Об'єкти». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Поєзії». (М). 18.30 — «Палітра». (Ворошиловград). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — До 50-річчя утворення СРСР. «В сім'ї єдиній». Програма Казахського телебачення. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Програма Казахсь-

го телебачення. (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).

ЧЕТВЕР, 27 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Приходь, казко!». (М). 10.15 — Інтербачення. Кольорове телебачення. «Самодіяти». (М). 10.45 — Художній фільм «Такій великий хлопчик». (М). 12.05 — «Антейський автономний обласний — 50 років». (М). 12.35 — «Праці і дні Терентія Мальцева». Телевізійний документальний фільм. (М). 13.35 — Новини. (М). 16.30 — Щоденник спартанців школярів. (К). 17.00 — Для школярів. «Тапочите з нами». (К). 18.00 — Тележурнал «Прогрес». (Харків). 18.30 — «Миротворець Ірчан». (К). 18.55 — «Потенціал Сибіру». (М). 19.25 — Спецвипуск «Старту». (К). 19.55 — «Сільські обрії». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 20.15 — «Для вас, трудівники землі». Концерт. (К). 20.50 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Художній фільм. (К). 23.00 — Вечірні новини. (К). ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — «М. Горький — співець робітничого класу». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. «Народні візерунки». (М). 18.55 — Програма передач. (К). 19.09 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.25 — Кіномистецтво Країни Рад. Художній фільм «Чапалев». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Гості Москви». (М). 22.30 — Інтербачення. «Пісні над Доном». (Ростов-на-Дону). 23.00 — Новини. (М).

Про можливі зміни в програмі вас повідомлять диктори радіо і телебачення.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глібова, 2.